vrijdag 27 november 2015

Aan een aarzelende bruidegom

door Greg Johnson - vertaald door Otharus - originele tekst hier

"Bonheur des parents"
1903, Jean-Eugène Buland

Beste X,

Na ons gesprek van onlangs, heb ik besloten enkele van mijn argumenten op te schrijven. Toen bedacht ik me, dat jouw vragen en zorgen waarschijnlijk worden gedeeld door veel van je blanke generatiegenoten. Zo besloot ik er een "open brief" van te maken.

Zoals veel jonge, rasbewuste blanke mannen, geloof je dat het belangrijk is om het demografisch verval van ons ras tegen te gaan. Anders dan veel van je gelijken echter, heb je daadwerkelijk een zeer aantrekkelijke vriendin, die wil trouwen en een gezin stichten. Maar toch aarzel je nog. Je voelt je er niet klaar voor. Je voelt je soms nog een kind, dus hoe kun je zelf kinderen hebben?

Het blanke volk is in hoge mate gewetensvol en verantwoordelijk, vooral als het gaat om het krijgen en opvoeden van kinderen. Dus zijn blanken van nature meer geneigd om aan gezinsplanning te doen. Het lijkt ons onverantwoord om kinderen te krijgen, voor we er psychologisch en financieel klaar voor zijn. Maar dit standpunt is gebaseerd op twee noodlottige vergissingen.

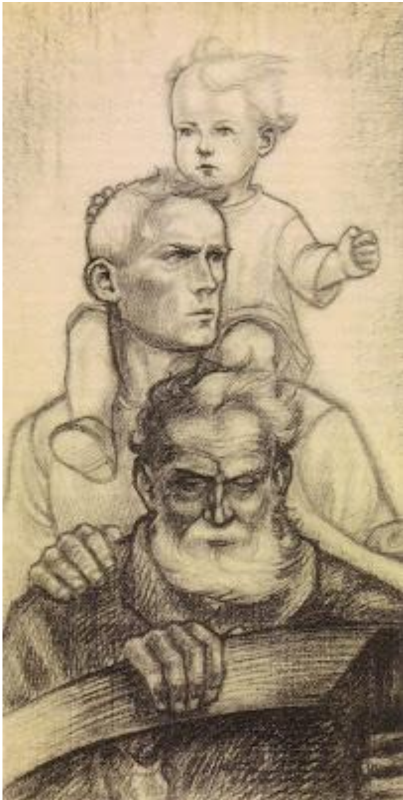
1. De psychologische drogreden

Wanneer mensen besluiten dat ze geen kinderen willen, voordat ze er psychologisch klaar voor zijn, voelen ze zich daarvoor eigenlijk niet *volwassen* genoeg. Wat ze niet beseffen is, *dat kinderen krijgen één van de belangrijkste drijfveren is van het volwassen worden*.

In de natuur willen dieren geen "kinderen krijgen", ze willen sex. Kinderen zijn een

bijproduct van sex. Maar de reden waarom kinderen niet simpelweg in de steek gelaten worden is, dat *als we ze eenmaal hebben, de natuur maakt dat we ze ook willen*. De natuur verleidt door “uitlokking”.

Het is een goed bewaard geheim, maar veel vrouwen zijn *graag* zwanger, hetgeen de post-natale depressie verklaart. Maar zelf als moeders een moeilijke zwangerschap hebben gehad, worden ze na de bevalling bedwelmd door hormonen die maken, dat ze hun baby’s liefhebben en willen verzorgen. Vrouwen die hun kinderen aborteren omdat ze die niet “willen”, begrijpen dit basisprincipe niet. De oplossing voor ongewenste kinderen is niet abortus. De oplossing is eenvoudig om ze toch te willen. En de natuur zal *maken* dat je ze wilt.

"Leben", 1943 Magda Heller

Het spreekt ook vanzelf, dat *zodra we kinderen hebben, de natuur ons ook volwassen genoeg maakt om voor ze te zorgen*. En zowaar, er zijn genoeg voorbeelden van extreem onvolwassen mannen en vrouwen die praktisch van de één op de andere dag rijp worden, wanneer een ander leven van hen afhankelijk is. Er zit waarheid in het gezegde “het kind is de vader van de man”: veel jongens blijven kind totdat ze vader worden. En hetzelfde geldt voor vrouwen. Dit is het antwoord op de veel gehoorde klacht van vrouwen, dat ze geen mannen kunnen vinden die volwassen genoeg zijn om te trouwen. Trouw eerst met ze. Gooi desnoods stiekem de pil weg. Ze zullen zich snel genoeg “vermannen” als het moet.

Wie dus kinderen uitstelt tot de “wens” ontstaat, zal ze uiteindelijk vaak *nooit* blijken te willen. Zij die huwelijk en gezinsleven uitstellen tot ze zich er *klaar voor voelen*, zullen zich uiteindelijk vaak *nooit* bereid voelen. Gezinsplanning schrijft voor dat we wachten tot we ergens klaar voor zijn. Maar de natuur maakt ons niet klaar voor iets, vóórdat het nodig is. Dus gezinsplanning is in werkelijkheid schadelijk voor families.

Gezinsplanning is vooral destructief in combinatie met anticonceptie. De natuur wil dat we sex hebben, zodat bevruchting plaatsvindt. *Dan* zorgt de natuur ervoor, dat we de kinderen die

we voortbrengen ook willen en dat we rijp genoeg zijn om voor ze te zorgen. Anticonceptie maakt het mogelijk sex te hebben zonder bevruchting, dus veel mensen komen nooit zover dat ze kinderen willen en volwassen genoeg zijn om ze te verzorgen.

Als gezinsplanning de hamer is, is anticonceptie het aambeeld waarop gezinsvorming wordt stukgeslagen. De familie wordt van boven verdrongen door misplaatste nauwgezetheid en van onderen door ongebreideld hedonisme.

Even terzijde, zou ik een hypothese willen voorstellen over het toenemend voorkomen van persoonlijkheidsstoornissen in de jongste generaties. Hoe behielpen zich onze voorouders, die slimmer waren dan wij, met de taal van deugden en ondeugden, van humeuren en temperamenten, zonder een lange lijst van persoonlijkheidsstoornissen nodig te hebben? Ik stel voor dat deze stoornissen grotendeels te maken hebben met uitgesteld volwassen worden en dat een hoofdoorzaak daarvan anticonceptie is. Immers, voor er anticonceptie was, was het daadwerkelijk kinderen krijgen een belangrijke aansporing om volwassen te worden. Inderdaad, in vredige, overvloedige, hedonistische en liberale samenlevingen zijn er ook andere aansporingen.

Als je een rasbewuste blanke man of vrouw bent, in een relatie met iemand die je beschouwt als huwelijkskandidaat en jullie hebben anticonceptie-sex, dan zit je in een comfortabele val. Als jullie erop wachten tot je je ineens “klaar voelt” voor het huwelijk en een gezinsleven, dan komt dat gevoel mogelijk nooit en verspil je waardevolle tijd. In het algemeen worden de gezondste kinderen geboren bij moeders onder de 30 jaar. Daarboven neemt de vruchtbaarheid af en stijgt de kans op aangeboren afwijkingen. De biologische klok kan vrouwen aanmoedigen zich klaar te voelen, of om klaar-of-niet de sprong te wagen, lang voordat mannen bereid zijn, die deze druk immers niet kennen.

De enige manier om uit deze val te komen, is om met de anticonceptie te stoppen en te zien, of je samen vruchtbaar bent. Als een baby onderweg is, zul je eindelijk zin krijgen om te trouwen en je zult beginnen te denken als een volwassene. Is de baby eenmaal geboren, zul je rijp genoeg zijn om ermee om te gaan en je zult blijven groeien, samen met je kinderen. Kortom, je moet precies het tegenovergestelde doen van wat zowel religieuze conservatieven als seculiere liberalen aanbevelen. Maar als het doel van het huwelijk is om kinderen te krijgen en op te voeden, zou je dan niet eerst willen weten of je samen kinderen kunt krijgen voordat je je verbindt? En als eenmaal een kind is verwekt, zal de natuur de rest van het proces een stuk makkelijker maken.

"Kalenberger Bauernfamilie"
1939, Adolf Wissel

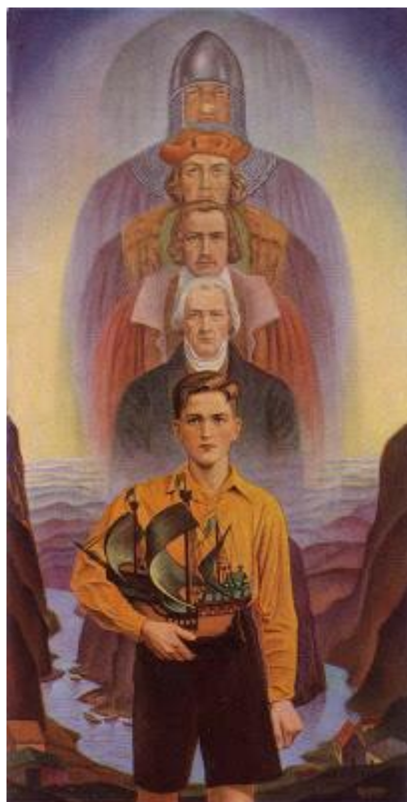
2. De financiële drogreden

Er is ook een drogreden in het idee dat het verkeerd is om kinderen te krijgen, voordat men er financieel klaar voor is. Als je werkloos en arbeidsongeschikt bent, ben je misschien niet het meest geschikt voor de voortplanting, maar de staat zal zorgen voor je nageslacht. Jij echter hebt werk, met goede vooruitzichten wat betreft inkomensgroei. Toch denk je dat dit niet genoeg is, om een gezin te onderhouden. Maar is dat echt waar?

Ten eerste, wat is voor jou “genoeg”? Waarschijnlijk is dat veel meer dan waar jouw ouders en grootouders mee opgroeiden en onvoorstelbare luxe naar de maatstaven van de meeste verre voorouders. Je hoeft je kinderen niet een levensstandaard boven de middenklasse te verschaffen om ze een fatsoenlijk leven te geven. Bovendien, als ze groter worden, zullen ze veel eerder wensen dat ze meer broers en zussen hadden, dan meer speelgoed en vakanties.

Ten tweede, als je harder kunt werken en meer verdienen, maar dit nog niet doet, wellicht heb je dan niet de juiste motivatie. Egoisme zou de drijfveer van onze tijd zijn, maar in werkelijkheid werken mensen harder, wanneer anderen van hen afhankelijk zijn, dan wanneer ze slechts voor zichzelf werken. Je zult harder en slimmer werken en beter weten wat je waard bent, wanneer je kinderen te onderhouden hebt.

Ten derde, als je je huidige leven overziet en je afvraagt hoeveel tijd en geld je voor kinderen hebt, ga je ervan uit dat je prioriteiten gelijk zullen blijven en dat je daar op een of andere manier een vrouw en kinderen moet inpassen. Maar als je een gezin hebt, zal veel van wat nu belangrijk voor je is, er niet meer toe doen. Antinatalisten maken je wijs, dat het gezinsleven je zal dwingen om je geliefde hobby’s en dromen op te geven, teneinde onbaatzuchtig te sloven voor snotapen. Maar in werkelijkheid zal veel van wat je nu doet onnozel lijken, wanneer je jezelf terugziet in de gezichtjes van je kinderen, met of zonder snotbriebel. Computerspelletjes spelen en rondhangen op internet zijn niet jouw leven. Het zijn dingen die je doet, om het leven te ontwijken. Als je leven aanvangt, zul je die dingen missen als kiespijn.

"Die Ahnensäule"
1938, Rudolf Gahlbeck

Vanaf het moment dat de mens zelfbewust werd, heeft hij redenen bedacht om geen kinderen te hebben: ascetische religies, antinatale levensbeschouwingen, burgerlijke carrièredrang, enzovoort. Er zijn ook natuurlijke angsten die horen bij elke stap vooruit op de levensweg. Maar de behoefte aan sex was altijd groter, dan het verstand of de angst en dus ging het leven door. Anticonceptie echter, heeft alles veranderd. Nu is de behoefte aan sex niet langer genoeg om de voortplanting veilig te stellen. Nu heeft men *redenen* nodig. Of tenminste de intelligente, verantwoordelijke en vooruitzienden onder ons hebben redenen nodig. Anticonceptie is geen beletsel voor de dommen, onverantwoordelijken en impulsieven, met voor de hand liggende dysgenetische gevolgen.

Rasbewuste blanken hebben meer dan genoeg reden om zich voort te planten en wat jouw gewetensbezwaren betreft: de natuur zal je voorbereiden, zodra je de sprong waagt. Het feit dat je vandaag bestaat, betekent dat talloze generaties van voorouders die onvoorstelbare ontberingen hebben weerstaan, hoe dan ook hun aarzelingen overwonnen hebben, om de fakkel des levens door te geven aan de volgende generatie. Die fakkel heb jij nu in handen. Jij moet besluiten of je hun geschenk doorgeeft, of al hun inspanning en opoffering tevergeefs maakt, door hem te doven in de zwarte poel van je verwende ego. Luister niet langer naar je angsten, maar begin te luisteren naar de natuur. Het is de stem van je voorouders, die in jou klinkt. Gooi je condooms weg en je burgerlijke berekeningen, vertrouw op de natuur en vang aan met leven.